

TERCER MÓN ADMINISTRATIU

PEDRA SECA

Xavier Gual

EMPRESARI
@xaviergual

Les diferències entre el primer món (el nostre) i el tercer (el dels països subdesenvolupats) són encara tantes i tan palmàries que no és possible ni tan sols llistar-les en aquest espai. A la vegada, podem fer una reflexió individual sobre la pèrdua recent per part nostra d'algunes d'aquestes diferències. És a dir, que el nostre primer món va perdent aquesta condició de forma constant, tot empitjorant-se millores que s'havien aconseguit en els darrers decennis.

Alguns d'aquests drets -aparentment menors- no els perdrem perquè no els hem tingut mai, com és el cas de les cues del DNI i el passaport. Els països econòmicament endarrerits les tenen per tot. Cues per accedir al menjar, a l'aigua, als altres serveis bàsics i a qualsevol cosa essencial per a l'ésser humà. Els mitjans ens en mostren -moltes vegades tumultuoses- per accedir a una barra de pa o una caixa d'aliments enllaunats. Per aquí, es compta que el desenvolupament assolit, l'eficàcia, l'organització, els recursos, la disponibilitat dels servidors públics i privats hauria d'haver eradicat aquestes pràctiques. De cap manera. A la porta de la Policia Nacional es manté un clàssic des dels anys setanta: les files de ciutadans per obtenir documents oficials. Tots ho hem experimentat. Haver d'estar hores i més hores al davant de la porta de la comissaria manresana amb la calor o el fred dependent de l'estació a l'espera de l'hora

d'obrir la porta i la incertesa d'obtenir el dubtós premi de ser atès... o no. I l'històric tòpic hispànic ben actual: «torni demà».

És una vergonya que calgui passar un calvari per tenir documents que calen per fer gestions oficials o per viatjar pel món. És una obligació per llei tenir-los, per tant, no ens en podem escapolir. Val a dir que fins fa poc, en llocs com el Regne Unit, no era ni tan sols obligatori. Però aquí és un mandat oficial per aquestes terres que a més cal pagar. Per tant, per què s'ha de passar un calvari per fer obtenir-lo? Els sofrents d'aquestes files de ciutadans resignats i silenciosos en molts casos no poden obtenir el document que necessiten per viatjar o per poder resoldre un tràmit important per a les seves vides. Una obligació legal que no és pot tenir de forma fàcil i accessible és un ofensa al ciutadà. A més, l'agreuja quan surt el cap dels funcionaris als mitjans (vegeu el Tema del dia d'aquest dia-

ri del dia 26 de juliol) justificant aquesta situació amb les recurrents retallades i la falta de personal suficient. Retallades? Però si jo vaig fer cua als catorze anys per obtenir el primer! És la gran excusa per a molts servidors públics que serveixen per a tot. Diuen que no poden atendre bé els ciutadans per falta de diners. Els responsables, del que sigui, no hi són per justificar-se, hi són per resoldre les coses. I l'actitud agra d'alguns dels que atenen els ciutadans aclaparats? I el seu ritme de treball? I la disponibilitat envers els altres més enllà de les obligacions professionals mínimes? No és admissible que en una ciutat com Manresa, diguem que moderna i actual, hi hagi gent esperant número per fer els tràmits des de la 1 de la nit per ser atesos (o no) a les 8 de l'endemà. I a tot arreu on hi ha un servei públic obligatori com aquest o qualsevol altre, allà on hi ha cues de ciutadans silenciosos i per tant maltractats s'haurien de convertir en majories protestants tot reclamant els seus drets derivats de la seva condició de ciutadans. Callem massa. Atorguem massa.